

MATTHEÛS

24:29-31

De profetische beelden wijzen op de verwoesting van Jeruzalem en de wereldwijde bijeenbrenging van Gods uitverkorenen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/24-29-31-deel-2

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Profetische taal over Jeruzalems val	5 min	3
2	Het teken en de rouw van Israëls stammen	4 min	5
3	De komst van Christus als oordeel	9 min	7
4	Boodschappers verzamelen de uitverkorenen	4 min	12
5	Evangelisatie na de val van Jeruzalem	5 min	14
	Om verder te lezen		17

1

Profetische taal over Jeruzalems val

We kijken naar Mattheüs hoofdstuk 24. In onze vorige bijeenkomst heb ik de verzen 29 tot en met 31 gelezen en ben ik begonnen ze te bespreken, maar ik ben slechts door ongeveer de helft van het materiaal heen gekomen. Laat me de hele passage nog eens lezen.

In Mattheüs 24:29 zei Jezus:

En meteen na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal zijn schijnsel niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden. En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid. En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuingeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan.

MATTHEÛS 24:29-31

Zoals ik de vorige keer zei, wordt deze passage tegenwoordig gewoonlijk opgevat en onderwezen alsof hij gaat over de wederkomst van Jezus Christus aan het einde van dit huidige tijdperk. Maar als je een paar eeuwen geleden had geleefd, zou je hem heel anders hebben opgevat. Christenen erkenden in die tijd namelijk dat deze passage in zijn context moest worden begrepen, zowel in de directe context van de passage als in de context van de hele Bijbel.

Veel van de bewoordingen en uitdrukkingen klinken beslist alsof ze over het einde van de wereld en de wederkomst van Christus gaan. Maar zodra we vertrouwd raken met zowel de context van de passage als de context van de hele Bijbel, ontdekken we dat er beeldspraak wordt gebruikt die de Joden algemeen gebruikten en die de profeten vaak gebruikten. Jezus spreekt als Jood tot een Joods publiek, als een Joodse profeet die dezelfde beeldspraak gebruikt als de profeten. Hij deed dit bij meer dan één gelegenheid, en ik ben ervan overtuigd dat Hij dat hier ook doet.

Hij zei dat de dingen die Hij beschreef onmiddellijk na de verdrukking van die dagen zouden plaatsvinden. De verdrukking van die dagen werd besproken in de verzen 19 tot en met 22 van hetzelfde hoofdstuk. We hebben gezien, door deze verzen te vergelijken met de parallelle gedeelten in Lukas 21, dat deze verdrukking waarover Jezus sprak, van 66 tot en met 70 na Christus plaatsvond. Dit was de Joodse Oorlog, toen de Romeinen kwamen en aanvielen, en Israël tegen de Romeinen vocht totdat de Romeinen hen versloegen, de tempel in Jeruzalem verwoestten, de Joden gevangennamen en een groot aantal van hen afslachtten. Dat was de grote verdrukking van die dagen.

Jezus zei dat onmiddellijk daarna de zon, de maan en de sterren verduisterd zouden worden. Ook dat gebeurde, niet noodzakelijkerwijs letterlijk, maar in de betekenis waarin de profeten vaak over zulke verschijnselen spraken. Jesaja 13:10, Jesaja 34:4, Ezechiël 32:7-8 en Jeremia 4:27-28, passages die we de vorige keer hebben bekeken, lieten zien dat het beeld van de verduistering van de zon, de maan en de sterren onder de profeten een gangbare beeldspraak was.

Het werd gebruikt om te spreken over de val van Babylon in 538 voor Christus. Het werd gebruikt om te spreken over de verwoesting van Edom tegen het einde van de eerste eeuw voor Christus. Het werd gebruikt om te spreken over de verwoesting van Jeruzalem in 586 voor Christus door de Babyloniërs. Het werd gebruikt om te spreken over de verwoesting van Egypte door de Babyloniërs. Dit was niet het einde van de wereld, maar voor die steden was het wel het einde van de wereld.

In de dichterlijke taal van de profeten zegt Hij, wanneer Hij Zich tot deze steden richt en over hun verwoesting spreekt, altijd dat Hij de hemel gaat verduisteren: de zon en de maan zullen verduisterd worden, de sterren zullen vallen of de sterren zullen

verduisterd worden. Hier wordt soortgelijke taal gebruikt. We hebben gezien dat Jezus eenvoudigweg hetzelfde soort taal gebruikt dat de profeten altijd gebruikten om over de val van een grote stad te spreken. Jeruzalem was een grote stad. De stad viel in 70 na Christus, en Jezus beschrijft die val in dezelfde bewoordingen waarin de andere profeten spraken over de verwoesting van andere steden, en zelfs over die van Jeruzalem in 586 voor Christus.

2

Het teken en de rouw van Israëls stammen

In vers 30 hebben we gezien dat het teken van de Zoon des mensen aan de hemel zou verschijnen, en dit gebeurde. We weten niet precies waar hiernaar wordt verwezen. Ik heb echter vermeld dat Josephus, de geschiedschrijver uit die tijd, wel spreekt over mensen die omhoogkeken en in de wolken legers van engelen zagen, gekleed in wapenrusting. Dat zou beslist het teken van de Zoon des mensen kunnen zijn geweest dat aan de hemel werd gezien.

Het is ook mogelijk dat de verwoesting van Jeruzalem zelf het teken op aarde was dat de Zoon des mensen nu in de hemel was en Zichzelf rechtvaardigde tegenover degenen die Hem hadden gedood. De uitleg van de uitdrukking is enigszins moeilijk. Er staat niet dat zij de Zoon des mensen in de hemel of in de hemelen zullen zien. Er staat dat zij een teken zullen zien dat aangeeft dat de Zoon des mensen in de hemel is. Dit kunnen de legers van Rome zelf zijn geweest. Het kunnen de legers zijn geweest die sommige mensen in de wolken zagen. We weten niet zeker welke van de twee het was, maar er is beslist geen reden om te beweren dat dit niet is gebeurd, terwijl er zoveel dingen zijn gebeurd die de vervulling zouden kunnen zijn.

Toen Jezus zei:

Dan zullen alle stammen op aarde rouwen, wees ik er aan het einde van onze vorige bijeenkomst op dat het Griekse woord voor 'aarde' hetzelfde woord is als voor 'land'. Hetzelfde geldt voor het Oude Testament. Het Hebreeuwse woord eretz betekent 'aarde' of 'land'.

In het Nieuwe Testament betekent het Griekse woord ge ‘aarde’ of ‘land’, en die woorden kunnen op beide manieren worden vertaald, afhankelijk van wat de context aangeeft. In dit geval luidt de uitdrukking:

de stammen op aarde of:

de stammen van het land Het kan allebei. Wat is het meest aannemelijk? Als het over alle mensen op aarde ging, spreekt de Schrift veel vaker over alle volken van de aarde, niet over de stammen van de aarde. Het zijn de volken van de aarde. Het land Israël is echter altijd verdeeld geweest in twaalf stammen. Daarom is spreken over de stammen van het land een heel bekende uitdrukking in de Schrift en is het veel waarschijnlijker dat dit hier de betekenis is. Dus wanneer Jezus zegt:

En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen
verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde rouw
bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de
wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid.

MATTHEÛS 24:30

bedoelt Hij dat alle Israëlieten zullen rouwen om de verwoesting van hun stad Jeruzalem.

Denk terug aan Jeremia 4. Daar lasen we Jeremia's voorzegging van de verwoesting van Jeruzalem, die in 586 voor Christus door de Babyloniërs werd aangericht. In Jeremia 4:27 en 28 gebruikte Jeremia deze woorden:

Want zo zegt de HEERE: Heel het land zal een woestenij worden
— toch zal Ik er geen vernietigend einde aan maken. Hierom zal
de aarde treuren en de hemel daarboven in zwart gehuld
worden, want Ik heb gesproken, Ik heb het Mij voorgenomen, en
Ik zal geen berouw krijgen en er niet op terugkomen.

JEREMIA 4:27-28

of we zouden ‘het land’ kunnen zeggen:

Daarom zal het land rouwen en zal de hemel daarboven zwart worden.

Merk op dat hij zegt:

Daarom zal het land rouwen en zal de hemel daarboven zwart worden.

Klinkt dat niet hetzelfde als waar Jezus het over heeft? De stammen van het land zullen rouwen, en de zon, de maan en de sterren zullen verduisterd worden. Het is hetzelfde. Maar het lijkt geen twijfel dat Jeremia 4 over de verwoesting van Jeruzalem in 586 voor Christus gaat. Wat mij betreft is er heel weinig reden om eraan te twijfelen dat Jezus het heeft over de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus, waarbij Hij dezelfde bewoording gebruikt:

alle stammen van het land zullen rouwen.

Jezus zegt, en dit is Mattheüs 24:30:

En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid.

MATTHEÛS 24:30

Dat klinkt beslist alsof het over de wederkomst gaat, nietwaar?

3

De komst van Christus als oordeel

We moeten hier voorzichtig zijn voordat we een beslissing nemen. Jezus is namelijk opnieuw een Joodse profeet die spreekt tot Joodse luisteraars die vertrouwd zijn met de Joodse profeten. Als je de Joodse profeten bestudeert, zul je merken dat zij vaak spraken over God Die kwam. Wanneer God een volk oordeelde, werd over dat oordeel gesproken alsof God Zelf op bezoek kwam. Het werd een bezoeking door God genoemd, of soms werden eenvoudigweg de woorden 'God komt' gebruikt.

Ik zal je een paar voorbeelden geven. In Micha 1:3 wordt de verwoesting van het volk Juda besproken, en die vond plaats door de Babyloniërs. Micha zegt:

Want zie, de HEERE komt uit Zijn woonplaats, Hij daalt af en treedt op de hoogten van de aarde.

MICHA 1:3

God kwam natuurlijk niet lichamelijk naar beneden, en dit was ook geen verwijzing naar de wederkomst van Christus. Het gaat over Gods oordeel over Jeruzalem door de Babyloniërs. Maar let op de bewoording van de profeet:

De Heer komt uit zijn verblijfplaats. Hij zal afdalen en over de hoogten van het land lopen.

Dit is niet letterlijk, maar het is typerend voor de manier van spreken van de Hebreeuwse profeten.

Kijk naar Jesaja 19:1. Dit is een profetie over de verwoesting van Egypte door de Assyriërs. De Assyriërs veroverden Egypte, en Jesaja voorzeggde dat. In de niet-letterlijke, beeldende taal van de profeten zei Jesaja in Jesaja 19:1 het volgende:

De last over Egypte. Zie, de HEERE rijdt op een snelle wolk en komt in Egypte. De afgoden van Egypte zullen beven voor Zijn aangezicht en het hart van de Egyptenaren zal smelten in hun binnenste.

JESAJA 19:1

De vervulling hiervan was in werkelijkheid niet God Zelf, maar de Assyrische legers die God zond en die naar Egypte kwamen. Merk op dat de profeten spreken over God Die door middel van legers handelt. Bij Micha waren het de Babylonische legers. Bij Jesaja zijn het de Assyrische legers. In beide gevallen wordt een volk door God bezocht en geoordeeld door een gewapend conflict dat het verliest. In beide gevallen lezen we dat de Heere komt, dat de Heere neerdaalt en dat de Heere op een wolk rijdt en naar Egypte komt.

Let erop dat Hij op een wolk rijdt. Jezus zei in Mattheüs 24:30:

En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid.

MATTHEÛS 24:30

Toen Jesaja zei dat God op een wolk reed en naar Egypte kwam, had hij het niet over een zichtbare verschijning van Christus of van God. Hij had het over de komst van de Assyrische legers. Zou Jezus niet precies hetzelfde beeld kunnen gebruiken en daarmee verwijzen naar de komst van de Romeinse legers?

Laat me je nog een reden geven om hierover na te denken en dit te overwegen. In Mattheüs 16:28 zei Jezus:

Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen van hen die hier staan, die de dood niet zullen proeven voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in Zijn Koninkrijk.

MATTHEÛS 16:28

‘Sommigen die hier staan’ — dat zijn de mensen tegen wie Hij sprak — ‘zullen de dood niet smaken.’ Ze zullen niet sterven voordat ze wat zien? De Zoon des mensen Die in Zijn Koninkrijk komt. Het klinkt er beslist naar dat Jezus spreekt over een komst van de Zoon des mensen die tijdens het leven van die mensen zou plaatsvinden. We lezen hetzelfde in Mattheüs 24:

Ze zullen de Zoon des mensen op de wolken van de hemel zien komen.

Vervolgens zegt Hij in vers 34:

Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal zeker niet voorbijgaan, totdat al deze dingen gebeurd zijn.

MATTHEÛS 24:34

Is dat niet in wezen dezelfde voorzegging die Hij in Mattheüs 16:28 deed? Ze zullen de Zoon des mensen zien komen. Dit geslacht zal niet voorbijgaan. Sommigen van jullie die hier staan, zullen de dood niet smaken. Dit is dezelfde voorzegging, tweemaal gedaan.

Wat hier interessant aan is, is dat Jezus, toen Hij zei:

‘Sommigen van jullie die hier staan, zullen niet sterven voordat ze de Zoon des mensen zien komen’, niet Zijn wederkomst kan hebben bedoeld, want die vond niet plaats. Maar Hij had het wel ergens over. Ik durf te stellen dat Hij het misschien had over de verwoesting van Jeruzalem. Sommige mensen denken dat Hij het had over Pinksteren of de verheerlijking op de berg. Maar waar het hier om gaat, is dat Hij zegt dat zij de Zoon des mensen zullen zien komen. Hij geeft niet precies aan welke vorm dat zal aannemen, maar het moet in die generatie zijn gebeurd.

Als Jezus het op dat punt bij het verkeerde eind heeft, kan Hij de Messias niet zijn. Als Hij het op dat punt bij het rechte eind heeft, wat natuurlijk het geval is, dan hebben we alle reden om te geloven dat wanneer Hij in Mattheüs 24 over hetzelfde spreekt en zegt dat zij de Zoon des mensen zullen zien komen, Hij daar net zomin over de wederkomst spreekt als op die andere plaats. Hij heeft het over iets wat in die generatie zou plaatsvinden.

Zoals de profeten spraken over God Die kwam wanneer een volk werd geoordeeld, zo kwam God als het ware aan het hoofd van de legers en stuurde Hij die tegen dat volk. De redelijkste benadering lijkt dan ook dat Jezus op dezelfde manier spreekt als de profeten. De Zoon des mensen komt. Dat wil zeggen dat Hij onzichtbaar met de legers van Rome kwam. Hij kwam niet naar de aarde. Dit was niet wat wij de wederkomst noemen. Die ligt nog in de toekomst. Maar Hij kwam in een andere betekenis, zoals Hij op veel plaatsen in de Schrift kwam.

In het boek Openbaring staan zeven brieven aan zeven gemeenten, en tegen zes daarvan wordt gezegd dat Jezus naar hen toe zal komen. Maar geen daarvan lijkt betrekking te hebben op Zijn letterlijke wederkomst. Jezus zegt bijvoorbeeld tegen de gemeente van Efeze:

Als jullie je niet bekeren, kom Ik naar jullie toe.

Hij zegt:

Bedenk dan van welke hoogte u bent gevallen en bekeer u en doe de eerste werken. Maar zo niet, dan kom Ik spoedig bij u en zal uw kandelaar van zijn plaats wegnemen, als u zich niet bekeert.

OPENBARING 2:5

Dat Jezus naar hen toe zou komen, hield dus in dat Hij de kandelaar van zijn plaats zou wegnemen, wat er in wezen op neerkomt dat Hij hun gemeente wegneemt.

De gemeente van Efeze is verdwenen. Ze is al eeuwen verdwenen. Er is zelfs geen stad Efeze meer op de plaats waar die vroeger lag. Die gemeente is weggenomen. Haar kandelaar is weggenomen. Jezus kwam naar hen toe, zoals Hij had gezegd dat Hij zou doen. Merk op dat Zijn komst naar hen een komst in oordeel was, waarbij Hij hun gemeente ophief. Hij dreigde bij bepaalde andere gemeenten hetzelfde te doen. Hij zegt:

Bekeer u. En zo niet, dan kom Ik spoedig bij u en zal Ik tegen hen oorlog voeren met het zwaard van Mijn mond.

OPENBARING 2:16

De meeste van deze gemeenten zijn inmiddels verdwenen. Van de zeven gemeenten bestaan er tegenwoordig nog maar een of twee. Toen Jezus tegen de andere zei dat Hij naar hen toe zou komen en tegen hen zou strijden met het zwaard uit Zijn mond, maakte Hij dus geen grap. Hij heeft het gedaan, en zij hebben het oordeel ondergaan.

Dit zijn vormen van beeldspraak die iedereen die de Schrift zorgvuldig bestudeert, daarin kan herkennen. Zodra je ze herkent, kun je zien dat Jezus ze hier eveneens gebruikt. Het is niet wat wij misschien geneigd zijn te denken. Maar we moeten minder bekrompen denken. We moeten ophouden erop te staan dat de Bijbelschrijvers, die Joodse mensen waren en duizenden jaren geleden leefden, zich op dezelfde manier moesten uitdrukken als wij westerlingen die in de eenentwintigste eeuw leven ons zouden uitdrukken.

Als we de boodschap van de Bijbel willen begrijpen, is het verstandiger om te herkennen hoe zij spraken en welke vormen van beeldspraak zij veelvuldig gebruikten. Net zo zou het goed zijn als iemand die jou probeert te begrijpen, herkent welke beeldspraak jij gebruikt, zodat diegene jouw bedoeling niet verkeerd opvat. Zodra we deze veelvuldig in de Schrift gebruikte vormen van beeldspraak ontdekken en zien dat ze hier op dezelfde manier worden gebruikt, hebben we alle reden om te geloven dat Hij nog steeds spreekt over hetzelfde oordeel over Jeruzalem in het jaar 70 na Christus als waarover Hij eerder in deze rede sprak.

4

Boodschappers verzamelen de uitverkorenen

Maar hoe zit het met vers 31? Dit vers lijkt deze hele stelling misschien te ondergraven. Jezus zei in vers 31:

En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuïngeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan.

MATTHEÛS 24:31

Dat Hij Zijn engelen zendt om Zijn uitverkorenen bijeen te brengen, klinkt beslist als iets wat vergelijkbaar is met de opname, nietwaar? Klinkt het niet alsof de uitverkorenen van de aarde worden weggenomen? Maar er staat niet dat zij van de aarde worden weggenomen. Er staat alleen dat zij uit de vier windstreken worden bijeengebracht. De vier windstreken verwijzen naar het noorden, het zuiden, het oosten en het westen, de vier richtingen van het kompas. Bijeengebracht uit de vier windstreken betekent dat zij uit heel de aarde zullen worden bijeengebracht. Waarvandaan? Van het ene einde van de hemel tot het andere.

‘Het ene einde van de hemel’ betekent niet vanuit de lagere gebieden naar de hogere gebieden. Het betekent van de ene zichtbare horizon tot de andere horizon, vanuit de hele wereld. Met andere woorden, de uitverkorenen zullen worden bijeengebracht.

Maar waar worden zij naartoe bijeengebracht? En wie zijn deze engelen?

We kennen natuurlijk engelen. Het zijn bovennatuurlijke wezens. Het zijn dienende geesten. Hebreeën, hoofdstuk 1, vers 14, vertelt ons dat zij hen dienen die erfgenamen van het behoud zijn. We kennen engelen die als boodschappers kwamen om de profeten of andere personen over dingen in te lichten, of om hen te waarschuwen. Zo werd Jozef gewaarschuwd om het kind Jezus mee te nemen naar Egypte. Zulke engelen komen in de Bijbel voor. Maar het woord ‘engelen’ is hier in het Grieks angeloi. Dat is het meervoud van angelos, en angelos is het Griekse woord dat eenvoudigweg ‘boodschapper’ betekent.

Het is waar dat het woord angelos, wanneer dit woord in het Nieuwe Testament wordt gebruikt, vaak, misschien meestal, een hemels wezen betekent, een geest die door God gezonden is, een hemelse boodschapper. Maar het woord vereist die uitleg helemaal niet. Een menselijke boodschapper kan ook een angelos worden genoemd. Toen Johannes in de gevangenis zat en twee boodschappers naar Jezus stuurde, wordt volgens de Schriften zelfs het woord angeloi, het meervoud van angelos, voor hen gebruikt: twee angeloi, twee engelen. Eigenlijk is ‘engelen’ in dat geval een vreemde vertaling, omdat we beseffen dat het mannen zijn. Maar het punt is dat het Griekse woord net zo goed naar menselijke boodschappers als naar bovennatuurlijke boodschappers kan verwijzen. Het feit dat angeloi meestal engelen betekent in de zin waarin wij gewoonlijk aan engelen denken, doet niets af aan het feit dat het woord angeloi soms, zelfs in de Schrift, menselijke boodschappers betekent.

Stel dat we het hier zo opvatten. Stel dat we ‘engelen’ hier opvatten als menselijke boodschappers in plaats van goddelijke wezens. Dan zou er in vers 31 staan:

Dan zal Hij Zijn boodschappers eropuit sturen met luid trompetgeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen uit de vier windstreken bijeenbrengen, dat wil zeggen: uit de hele wereld.

Zou die zin niet kunnen worden opgevat als het uitgaan van het evangelie door middel van de boodschappers, de apostelen, de evangelisten en de zendelingen, door de hele wereld heen, waarbij Gods uitverkorenen uit de wereld worden bijeengebracht? Niet door hen lichamelijk uit de wereld weg te halen, maar door hen bijeen te brengen door hen tot Christus te roepen en hen in Zijn lichaam, in de gemeente, bijeen te brengen.

Laat ik het zo zeggen: het is misschien anders dan de manier waarop je er in het verleden over hebt gedacht, maar er is niets in de bewoordingen waardoor dit niet even natuurlijk begrepen zou kunnen worden als de uitleg waaraan je meer gewend bent: dat Hij Zijn engelen, Zijn boodschappers, eropuit zou sturen.

5

Evangelisatie na de val van Jeruzalem

Na de val van Jeruzalem gaan de boodschappers naar de heidense wereld. Herinner je je de gelijkenis die Jezus vertelde over het bruiloftsfeest? De Joden werden als eersten uitgenodigd, maar ze kwamen niet. Er staat in Mattheüs 22:7:

Toen de koning dat hoorde, werd hij boos. En hij stuurde zijn legers, bracht die moordenaars om en stak hun stad in brand.

MATTHEÛS 22:7

— een verwijzing naar de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus.

Maar wat gebeurde er in de gelijkenis onmiddellijk daarna? Vers 8:

Toen zei hij tegen zijn dienaren: De bruiloft is wel bereid, maar de genodigden waren het niet waard. Ga daarom naar de kruispunten van de landwegen en nodig er voor de bruiloft zovelen uit als u er maar zult vinden. En die dienaren gingen naar de wegen, verzamelden allen die zij vonden, zowel slechte als goede mensen; en de bruiloftszaal werd gevuld met gasten.

MATTHEÛS 22:8-10

Die dienaren gingen dus de wegen op en brachten allen bijeen die ze vonden.

Merk op dat de koning, nadat hij de stad van de opstandelingen die zijn uitnodiging hadden afgewezen, had platgebrand, zijn dienaren eropuit stuurde om de hele wereld te evangeliseren en de mensen naar de bruiloft te brengen. Dat is in wezen de volgorde

van de gebeurtenissen die Jezus in die gelijkenis voorzegt, en Hij voorzegt die hier ook. Na de verwoesting van Jeruzalem stuurt God Zijn boodschappers de hele wereld in om de uitverkorenen uit de vier windstreken bijeen te brengen. Dat is een hebraïsme dat betekent: uit alle vier de hoeken van de wereld — het oosten, het westen, het noorden en het zuiden. Geen letterlijke hoeken, maar wat we de vier delen van de wereld zouden kunnen noemen.

In Lukas, hoofdstuk 13, sprak Jezus hierover, en Hij sprak over de evangelisatie van de heidenen. Hij zei in Lukas 13:29:

En daar zullen er komen van oost en west, van noord en zuid, en zij zullen aan tafel gaan in het Koninkrijk van God.

LUKAS 13:29

Hij heeft het over heidenen die Zijn gemeente binnenkomen, en dat is inderdaad gebeurd. Ze komen als het ware uit de vier windstreken, uit het oosten en het westen en het noorden en het zuiden.

Zelfs Kajafas profeteerde zonder het te weten over deze gebeurtenis, toen hij hogepriester was. Ik zou bij Johannes 11:49 kunnen beginnen:

Maar een van hen, Kajafas, die de hogepriester van dat jaar was, zei tegen hen: U weet niets, en u overweegt niet dat het nuttig voor ons is dat één Mens sterft voor het volk, en niet heel het volk verloren gaat.

JOHANNES 11:49-50

Johannes merkt in vers 51 op:

Dit zei hij echter niet uit zichzelf, maar als hogepriester van dat jaar profeteerde hij dat Jezus sterven zou voor het volk,

JOHANNES 11:51

waarmee het volk Israël wordt bedoeld. Vervolgens zegt Johannes:

en niet alleen voor het volk, maar ook om de kinderen van God, overal verspreid, bijeen te brengen.

JOHANNES 11:52

— het was niet alleen voor Israël —

Dat zouden de heidenen zijn. Niet alleen de Joden, maar Jezus zou ook de heidenen in één lichaam bijeenbrengen. Dat gebeurt al bijna tweeduizend jaar door de evangelisatie-inspanningen van de gemeente.

Maar merk op dat Jezus zei dat Hij Zijn boodschappers met luid bazuingeschal eropuit zal sturen, en dat zij Zijn uitverkorenen bijeen zullen brengen. Dat zouden Zijn kinderen zijn. Vanwaar? Uit het noorden, het zuiden, het oosten en het westen. Van de ene horizon tot de andere, van het ene einde van de hemel tot het andere. Volgens mij bedoelt Hij dit hiermee.

Dat brengt ons aan het einde van dit gedeelte, Mattheüs 24:29-31. Weet je nog dat, toen we het voor het eerst lazen, elke regel erin over de wederkomst van Christus leek te gaan? Maar wanneer we elke formulering afzonderlijk nemen en vergelijken met de manier waarop die elders in de Schrift wordt gebruikt, en wanneer we een idee krijgen van hoe de Joodse profeten zulke stijlfiguren gewoonlijk gebruikten, wordt het waarschijnlijker dat Jezus hier over hetzelfde onderwerp spreekt als waarover Hij eerder in deze rede sprak, en dat Hij hier niet van onderwerp is veranderd. Hij spreekt over de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus.

Ja, Hij gebruikt de profetische taal van het Oude Testament. Waarom zou Hij dat niet doen? De discipelen waren Joden die het Oude Testament kenden, en zij kenden deze taal. Daarom begrepen ze Hem. Wij westerlingen begrijpen die stijlfiguren niet vanzelf, totdat we de Bijbel werkelijk zorgvuldiger bestuderen. Maar door betere bestudering kunnen we ze wel begrijpen. Dat is wat we hebben geprobeerd te doen. We zullen onze studie van de rede op de Olijfberg voortzetten.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 24:29-31
- Mattheüs 24:30
- Jeremia 4:27-28
- Micha 1:3
- Jesaja 19:1
- Mattheüs 16:28
- Mattheüs 24:34
- Openbaring 2:5
- Openbaring 2:16
- Mattheüs 24:31
- Mattheüs 22:7
- Mattheüs 22:8-10
- Lukas 13:29
- Johannes 11:49-50
- Johannes 11:51
- Johannes 11:52

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.